

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorum Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 40. Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis
sundetur. v. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§.40. Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. v.20.

Iam dixi probabilius de quo calice consecratione, an ante consecrationem, verba ista scriplerit Lucas & Paulus. Occurrit mihi obiectio: si ista verba à Luca relata sint elogium nondum consecrati calicis, quomodo verū est, quod addit, *in sanguine meo qui pro vobis fundetur*? si enim in calice illo, de quo hoc elogium siebat, sanguinem Domini non continebatur, quomodo ille calix erat testamentum in sanguine Domini effundendo? satisfaciō mihi ipsi, qui mihi obieci, & cogito, calix ille ante consecrationem, continens solum vinum aquā mixtum (vti habet traditio & mos gentis erat, vbi ista siebant) bene dicebatur esse testamentum, quid enim est testamentum? Vlpianus Respondet esse nostrae voluntatis iuslā sententiam, *ut eo quod quis post mortem suam fieri velit*. quid autem est iustum? quod non repugnat legibus? & quid est sententia? Cicero de legibus *notam vel ore verbū prolatum*. Videamus iam an calix Christi vinum aquā mixtum continens, possit esse & dici Christi Testamentum? Potest equidem: siquidem calix iste continens assumī poterat à Domino, pro nota suæ voluntatis, sane non repugnantis legibus (cum sit ipsa prima lex) de eo quod volebat fieri post mortem suam, si enim charta & atramentum & similia ad hoc assumuntur à nobis, cur non à Domino ista tanto meliora quanto atramentum vino & charta deterior est auro vel argento. sed quid erat quod volebat Dominus post suam mortem fieri, & cuius nota esset iste calix vini? Hoc, ut post mortem suam, sic de calice biberent communicati corpori Domini, sicut ipsi Apostoli tunc communicati iussu suo omnes bibebat laicē de Ordinariis sui Episcopi Christi Domini pastorum principis manu calicem istum quē porrexerat Dominus. clare satis, non habet igitur queri laicus populus quod sibi vel Testamentum Domini vel pars Testamenti Domini subtrahatur si ei calix consecratus sanguinis Dominicī ex altari non datur, quando quod Apostoli Testamentum acceperunt etiam laici omnes in Ecclesia accipiunt, quando volunt. sed nondum soluta est difficultas nata ex illis verbis (*in sanguine meo, qui pro vobis fundetur*) quæ Dominus addidit. Videamus hī & hoc plane atque commode ut cetera, explicari possit, potest autem nam quid est Testamentum *in sanguine meo?* utique hoc, Testamentum in morte Testatoris confirmatur Heb. 9. & I. C. qualia autem morte homo decedit, eadem confirmatur etiam Testamentum eius. Videamus quali morte moriturus erat Dominus cum testamentum per illam valitum condebat: violentia, sive *in sanguine*, clarus, qui effundetur. vides iam quomodo calix etiam

non

non consecratus à Domino assumprus, vt esset nota suæ voluntatis de eo quod post mortem suam fieri vellet, sic testamentum eius vtique vides, immo etiam quomodo sit *testamentum in sanguine eius*, tam enim diserte iam iam mortuus erat, vt etiam sanguis eius omnis iam à corde esset lancea eliciendus. tunc ergo confirmatum est hoc Testamentum eius cum per lanceam aperto latere eius exiuit sanguis & aqua. Dicis mihi ista nimis esse credita, oppono tibi, Deus est qui ista dixit & fecit, non stupor, si tu ingenuo & dubitante agere intendis & cum parumquid præstiteris gloriaris, Deo tuo ingenium inesse non puta!

Desus natus, laudote in confessione magnitudinis intelligentie tuæ, à te est omnis industria, sapientia & scientia in cœlo & in terra. Tu dispositisti testamentum electris tuis, & mandasti illud in æternum, sed aliter Laicis aliter sacerdotibus, idem tamen, vt idem calix erat de quo omnes Apostoli, bibebant, cum abliebant se communicari, & idem erat calix quem Dominus consecrabat & solus consecratum bibebat. Laicis dedit calicem *Testamentum Novum in sanguine suo*, qui pro eiserat effundendus tunc, effusus nunc, sacerdotibus autem quando celebrant imitatione Christi (sive vii Apostolus loquitur 1. Cor. 11. Quociescumque annuntiabunt mortem Domini, & sic imitatione eiusdem & manducabunt & bibent) dedit eundem calicem sed *Sanguinus sui noui & aeterni Testamenti qui tunc effundendus erat nunc autem effusus est*.

§. 41. Veruntamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. v. 21.

Iam communio Apostolorum cum Christo erat perfecta & ordinatio eorumdem in sacerdotes, potentes confidere corpus & sanguinem Domini, cum pro eo quod oportebat esse iubilum & gaudium in animabus eorum, qui primum Christianum pascha de manu ipsius Domini receperant, materiam copiosissimam tristitia Domino & Magistro suo præbent. Ea materia ad aliquot capita potest reuocari. 1. Indigna communio Iudei proditoris. 2. contentio inter ipsos discipulos de primatu. 3. Iudei sapientus moniti & tacti impænitentia. 4. Petri animosa iactantia in imminentे casu valde probroso. 5. Magnus discipulorum post triennium eruditio nis sub optimo Magistro remanens stupor. Horum omnium primum prædicto versu Dominus, & quidem primo loco expressit, vt intelligeremus inter grauius grauissimum Christo accidere, si indigne ad Sacramentum corporis illius sumendum accedamus vere enim indigne communicans imitatur proditoris Iudei nefas osculatur Dominum & odit, comedit ore, & corde fugat, recipit palam, leceto repudiat.

E,

O Deus